آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشکل‌های صنفی ـ تخصصی

فصل اول: تعاریف ـ اول

فصل اول: تعاریف

ماده 1

ماده 1- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف- قانون: قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشکل‌های صنفی- تخصصی مصوب 1401.

ب- تشکل: تشکیلاتی که به وسیله دارندگان کسب یا پیشه یا حرفه یا تخصص یا مهارت معین تشکیل شده و اهداف، برنامه‌ها و اقدامات آن به صورت غیرسیاسی، غیردولتی، غیرتجاری، غیرانتفاعی و داوطلبانه در جهت منافع خاص مربوط به آن صنف بوده و مطابق اساسنامه مصوب خود و در سطح ملی یا استانی تحت عناوینی همچون «جمعیت»، «انجمن»، «جامعه»، «مجمع»، «خانه» و «کانون» فعالیت می‌کند.

ج- ارکان تشکل: اشخاصی که مسؤولیت تشکیل، اداره و فعالیت تشکل را مطابق اساسنامه تشکل بر عهده دارند، از قبیل هیئت مؤسس، مجمع عمومی، هیئت مدیره، مدیرعامل، بازرسان و یا سایر عناوین مشابه.

د- هیئت مؤسس: اشخاص حقیقی که امور مربوط به تأسیس تشکل و وظایف مرتبط با آن را پیگیری و برای دریافت مجوز اولیه تأسیس و پروانه فعالیت، اقدام می‌نمایند.

ه- مجمع عمومی: بالاترین رکن تشکل است که مطابق اساسنامه با اجتماع اعضا تشکیل می‌گردد.

و- هیئت مدیره: متشکل از منتخبان مجمع عمومی است که مطابق اساسنامه، مسؤولیت تحقق اهداف تشکل را بر عهده دارد.

ز- مدیرعامل: عالی‌ترین مقام اجرایی تشکل است که مطابق اساسنامه تشکل از سوی هیئت مدیره و یا مجمع عمومی انتخاب و مسؤولیت اجرای وظایف تشکل را بر عهده دارد.

ح- بازرسان: اشخاصی که برای نظارت بر عملکرد ارکان تشکل از سوی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند.

ط- اساسنامه: سند مصوب مجمع عمومی است که متضمن ساختار، تشکیلات، ارکان و حدود وظایف و اختیارات، نحوه تعیین و تغییر اعضای ارکان، عضویت در تشکل، شرایط تغییر و اصلاح اساسنامه، مبنای اعتبار اسناد اداری و مالی، تعیین منابع مالی، نحوه انحلال و سایر موارد مربوط به تشکل مصرح در این قانون در چهارچوب قوانین و مقررات و موازین شرعی می‌باشد.

ی- مجوز اولیه: مجوز موقتی است که جهت تحصیل شرایط لازم برای صدور پروانه فعالیت تشکل، توسط کارگروه صادر می‌شود.

ک- پروانه فعالیت: مجوزی است که به تشکل اجازه داده می‌شود تا مطابق اساسنامه و در چهارچوب قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت کند.

ل- تشکل ملی: تشکلی حداقل (500) نفره است که حداقل در یک دوم کل استان‌های کشور شعبه یا نمایندگی داشته و اعضای آن نیز از همان استان‌ها باشند.

م- تشکل استانی: تشکلی است که شعب یا نمایندگی آن محدود به یک استان بوده و اعضای آن صرفاً از همان استان باشند.

ن- عضو تشکل: داوطلب واجد شرایطی که مراحل عضویت را گذرانده و با پذیرش اساسنامه، دارای تعهدات و حقوق مندرج در آن است.

ماده 2

ماده 2- اهداف، برنامه‌ها و اقدامات تشکل به صورت غیرسیاسی، غیردولتی، غیرتجاری، غیرانتفاعی و داوطلبانه است.

تبصره 1

تبصره 1- منظور از غیردولتی، عدم وابستگی به دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (5) قانون مدیریت خدمات کشوری، عدم دخالت دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (5) قانون مدیریت خدمات کشوری در تأسیس، اداره و استمرار و همچنین عدم فعالیت مقامات و مسئولان و کارکنان دولتی و نهادهای حاکمیتی، به عنوان مؤسس، عضو هیئت مدیره و مدیرعامل است.

تبصره 2

تبصره 2- غیرسیاسی به این معناست که اهداف، فعالیت و اقدامات تشکل خارج از اهداف و صلاحیت‌های مقرر برای احزاب (موضوع قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی مصوب 1394) می باشد. هرگونه بهره‌برداری از امکانات، جایگاه و اعتبار تشکل برای فعالیت‌های سیاسی ممنوع است.

تبصره 3

تبصره 3- غیرتجاری و غیرانتفاعی به این معناست که هدف از تأسیس تشکل و برنامه‌ها و اقدامات آن، فعالیت‌های مستقیم یا غیرمستقیم اقتصادی، تجاری و انتفاعی به منظور کسب و تقسیم سود و منافع آن بین اعضا، مؤسسان، مدیران و کارکنان نمی‌باشد.

تبصره 4

تبصره 4- فعالیت داوطلبانه به این معناست که مشارکت افراد در تأسیس و اداره تشکل اختیاری و بدون دریافت دستمزد می‌باشد.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی - 1405/08/09